24 Мај-ден на сесловенските просветители и учители,Кирил и Методиј

Јазикот е основно средство за општење меѓу луѓето, една низа од знаци кои ни помагаат да комуницираме меѓу себе. Благодарение на јазикот и говорот луѓето не само што разменуваат чувства и мислења, туку и пренесуваат сознанија за идните генерации.

Преку јазикот се идентификуваат националностите, преку јазикот дознаваме од каде сме, кои сме, колку сме и зошто сме! Азбуката е основа на нашиот јазик, со неа и преку неа се разбираме, меѓусебно комуницираме, си помагаме во добро и зло...За нас,Македонците, македонскиот јазик е основно обележје на нашата култура, основа на нашиот идентитет и постоење. Преку него и со него сме препознатливи во светот, тоа е камен-темелник на нашата држава создадена со векови во минатото, зачувана во сегашноста и со прогрес во иднината. Најзаслужни се Браќата Кирил и Методиј, кои ни го дарија ова непроценливо богатство, најсилното оружје против асимилацијата, мракот, апатијата. Подарок што значи живот, ширум отворени очи кон иднината, влез во современиот начин на општење исполнет со модерна технологија и високи научни дострели.

24 Мај се празнува во чест на Св.Кирил и Св.Методиј, основачите на првата словенска азбука - глаголицата. Константин со помош на Методиј ја создава првата словенска азбука - глаголицата и ги преведува книгите за богослужба на словенски јазик. Браќата Кирил и Методиј во 863 г. биле пратени на мисија во Моравија.

За време на мисијата, тие го поттикнале отворањето на словенски цркви и училишта што им попречило на германските свештеници, па го обвиниле Константин дека шири лажно учење (ерес).

Моравската мисија е најзначајна, бидејќи поради неа ќе биде создадена првата словенска азбука. Освен Моравската мисија има и други позначајни мисии на кои биле испратени браќата: Арапска(сараценска) мисија; Хазарска мисија; Брегалничка мисија.

Брегалничката мисија е мисионерско-просветителска мисија на Кирил и Методиј меѓу македонските Словени кои живееле по сливот на реката Брегалница. Таа мисија според некои истражувачи и претходела на Моравската мисија.

За Моравската мисија имаме податок дека Кнезот Ростислав, владетелот на првата словенска држава, Велика Моравија, побарал од Византија (Источно Римско Царство) мисионери кои ќе го шират христијанството, но на словенски јазик и со словенско писмо. Со свој јазик, своја црква и култура тој сакал да ја зацврсти државата и да ја избегне германизацијата.

Затоа бил повикан кај папата Адријан. Во Рим во 869 г. со силни аргументи, со говор достоен за светец, Кирил рекол дека како што сонцето свети исто за сите, така сите имаат право да си ја кажуваат верата на свој јазик, а не само на латински, еврејски и грчки.

Тогаш папата официјално ја признал словенската писменост и дозволил богослужбата да се извршува на словенски јазик. Во Рим Константин се замонашува и го добива името Кирил и истата година таму починува.

Методиј се бори со германското свештенство и е прогонуван. Кнезот Коцељ побарал Методиј да биде назначен за архиепископ, и тој е назначен во 873 година. Но, судирите со германското свештенство не запираат и Методиј е постојано прогонуван. Без разлика на тешките услови, тој продолжил да се бори и да работи на преводи од грчки на словенски јазик. Методиј за шест месеци ги превел сите богослужбени книги.

Кирил и Методиј врз основа на јазикот на македонските словени од околината на Солун го создале првиот литературен јазик за сите Словени, познат како старословенски или црковно-словенски јазик, ја создале првата словенска азбука-глаголицата, превеле голем број на црковни книги од грчки на словенски и ширум ја отвориле портата за словенските народи да читаат и пишуваат на свој мајчин јазик. Нивните ученици, Св.Климент и Св.Наум Охридски го продолжуваат нивното дело. Ја упростуваат глаголицата и македонската азбука добива нов лик од 31 буква, и во чест на своите учители ја нарекуваат кирилица.

Сите треба да сме горди на овие свети луѓе, кои од мрак ги избавија словенските народи, од ропство ги ослободија, од пијаност ги отрезнија, од заспаност ги пробудија, а за подарок на Македонија и македонскиот народ оставија азбука како Свето писмо, кое го употребуваме денес. Благодарение на нив, ние денес читаме, пишуваме, учуме на свој мајчин јазик. Делото на светите браќа треба да биде патоказ, ѕвезда-водилка на идните генерации, кои ни доаѓаат.

Ментор: Даница Ласкова